

Activiteiten van de Orde van Malta, Associatie Nederland

Nationaal gehandicaptenkamp 2010

Ommen Nederland

September 2010

Het is begin september 2010 en de voorbereidingen zijn in volle gang. Voor het eerst wordt het Nationale Maltezer Gehandicaptenkamp op een nieuwe locatie gehouden; 't Laarhuus in Ommen. Kunnen we wel hetzelfde doen op deze locatie, zijn er voordelen, wat zijn de nadelen..? De eerste twee jaren in Lemele spoken door mijn hoofd en ik vraag mij af of we het vertrouwde en unieke gevoel ook hier kunnen beleven. En dan breekt de week van het kamp aan..

De leiding staat paraat en de deelnemers rollen naar binnen. Vanaf het eerste moment wordt duidelijk waarom je het zo graag doet. Om je heen wil iedereen het beste voor de ander en dat uit zich in alles wat er gedaan wordt. De samenstelling van de buddy's is grandioos. Ze hebben er allemaal zin in en gaan maar voor een ding: de mooiste week van hun leven in Ommen beleven.

Enkele deelnemers zijn iets zwaarder dan gewoon. Een weloverwogen keuze. Jij kijkt wat de leiding aan kan, neemt geen risico's maar wilt ook niemand deze week ontzeggen. Toch kijk ik met ontzag naar onze twee 'echte' verpleegkundigen die uren achtereen hebben staan katheteriseren en darmspoelen, alsof het hun lust en hun leven was.

Tijdens de week gaat alles aan een stuk door. Van het dolfinarium, naar een ontvangst door de brandweer van Ommen, van dansen in de disco naar de mis met pastoor Duynstee, van het knuffelen met pasgeboren biggetjes naar het gala en de bonte avond. Gedurende de week groeit de groep naar elkaar toe. Niet de leiding als groep, maar de deelnemers en de leiding samen. Je wordt soms meegezogen in de achtergronden, familiedrama's en krijgt te zien hoe iemand dagelijks geconfronteerd wordt met zijn beperkingen maar ook met de positieve instelling, humor en intelligentie van de deelnemers. Een parallel met je eigen beperkingen in het vluchtige leven buiten het kamp is soms snel gelegd.

Zo plotseling als het begon, is het kamp ook weer voorbij. De laatste deelnemer wordt opgehaald en iedereen neemt plaats voor de evaluatie. Langzaam gaan mijn ogen de kring rond en kijk ik naar hen die ik een week lang zo onvermoeibaar heb zien zwoegen. Iedereen heeft alles gegeven, zonder uitzondering, zonder enig onvertogen woord en met ongelooflijk veel plezier. Iedereen straalt en geniet na van een prachtige week in Ommen.

Het is moeilijk om te geloven in een wereld waar iedereen waarlijk voor de ander klaar staat zonder het eigen belang voorop te stellen. Aan mij is de mogelijkheid geboden om deze utopische wereld met mijn eigen ogen te zien.

